

lert end hidtil, idet denne Remontering, forsaavidt den skal finde Sted her i Landet alene, jo vistnok har en meget sørgelig Fremtid. Jeg troer, at det er en Kjendsgjerning, at Remontecommissionen Naar efter Naar har større Banffelighed ved at finde de fornødne Cavalleviremonter her i Landet, og jeg troer ogsaa, at den høitærede Minister vil erkjende, at de Remonter, som det lykkes Commissionen at finde, neppe tilfredsstillende de tarveligste Fordringer til en Cavalleriheft. Naar derimod den høitærede Minister som det efter hans Mening Duffeligste nævne, at Cavalleriet kunde remonteres med engelske Blodheste eller i alt Fald med engelske Halblodsheste, saa frygter jeg for, at Krigsbestyrelsen, dersom det virkelig skulde lykkes at komme til en saadan Remontering, vilde støde paa samme Banffelighed, som Ministeren allerede nu paaviste, at man havde fundet der, hvor Cavalleristen sættes til at behandle den svenske Hest. Jeg troer, at et af de Fortrin, som man ikke noksom kan skjønne paa hos vor gode danske Landhest, er dens overordentlige store Godmodighed og Dmægængelighed; det er formodentlig et Charaktertræk, der ligger i de locale Forhold, da det er gjennemgaaende ikke alene hos Dyreracerne. At det er et Fortrin, er ubestrideligt, og at det navnlig er et meget væsentligt Fortrin hos en Hest, der skal benyttes af en Cavallerist, der har en meget kort Uddannelses- og Tjenestetid, troer jeg er utvivlsomt, men netop dette Fortrin besidder vor gamle Frederiksborghest i lige saa fuldt Maal, som vor gamle danske Hest; formodentlig have de samme Marsager frembragt de samme Virkninger. Men, som bekendt, er et frønt Temperament, den Egenfælskab at være et medgjærligt Individ, egentlig ikke nogen af Hoveddyderne hos det engelske Bæddeløbsfuldblod, og jeg frygter for, at de engelske Heste — det være nu Fuldblods eller Halblods — ville komme meget slet ud af det med vore Cavallerister, navnlig naar der tages Hensyn til den meget korte Tjeneste- og Uddannelsesetid, som der ved Hærløven er indrømmet dem. Smidlertid maa jeg som varm og varmeste Ven af det gamle Frederiksborg Stutteri paaskjønne den rigtignok meget begrændsede Aerkjendelse, som den høitærede

Krigsminister lod Stammen blive tildeel som anvendelig til Cavalleribrug.

Fischer: For det Tilfælde, som jeg iøvrigt haaber ikke maa indtræde, at Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 9 til § 6 skulde blive vedtaget, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det utvivlsomt vil være nødvendigt ved en følgende Behandling af Sagen at foretage en Omredaction. Det sidste Punctum af § 6 vil nemlig da med Forbigaaelse af et Par Linier, som med Hensyn til Sammenhængen i det Hele ikke gjøre Noget til eller fra, komme til at lyde saaledes: „Driften af den til Stutteriet hørende Avling... afgives... for at sælges tilligemed Hillerødsholm“. Dette er neppe et heldigt Udtryk for den Tanke, som Mindretallet har havt.

Formanden: Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at det nævnte Vædringsforslag frembød nogen Banffelighed, navnlig med Hensyn til det nu berørte Punct. Ved en Conference har jeg imidlertid erfaret, at netop dette Punct tidligere har været Gjensstand for Opmærksomhed, men at man har foretrukket Vædringsforslaget, som det nu foreligger.

Indenrigsministeren: Jeg skal ligeoverfor den ærede 3die Landsthingsmand for 5te Kreds (Slytte) kun udtale, at jeg troer, han gjorde meget vel i at glæde aldeles hen over de Bemærkninger, som jeg før fremsatte med Hensyn til Mindretallets i Betænkningen optagne Motivering, idet jeg betvivler, at det vil lykkes ham at overbevise enten mig eller nogen Anden her i Salen om, at det Lovforslag, som her forelægges, gaar ud paa at etablere en Statsdrift af Stutteriet. — Det har naturligvis været mig en Glæde at erfare, at jeg havde misforstaaet det ærede Medlem fra Frederiksborg Amt (Philipsen) med Hensyn til hans Ytringer overfor Stutteriets Bestyrelse, i hvilken Anledning jeg dog endnu, uden at tage videre Hensyn til hans tidligere Slutningsbemærkning om at blive stillet i Skygge, maa bemærke, at han ganske sikkert udtalte, at der havde været en Tid, hvori Lørup saa